

V Bruseli 19. 6. 2019
COM(2019) 282 final

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

**o uplatňovaní kapitoly IV nariadenia (EÚ) 2015/847 o údajoch sprevádzajúcich prevody
finančných prostriedkov**

I. Úvod

Nariadenie (EÚ) 2015/847¹ o údajoch sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov (ďalej len „nariadenie“) spolu so smernicou (EÚ) 2015/849² o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu (ďalej len „smernica o boji proti praniu špinavých peňazí“) predstavujú zmodernizovaný regulačný rámec na boj proti zneužívaniu finančného trhu, ktorý zaisťuje jeho bezpečnosť a integritu a presadzuje najprísnejšie normy v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.

Kľúčovým cieľom nariadenia je zabezpečiť väčšiu transparentnosť pri prevodoch finančných prostriedkov, a uľahčiť tak proces predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich odhaľovania a vyšetrovania. V nariadení sa na tento účel ukladá poskytovateľom platobných služieb súbor povinností vo vzťahu k údajom o platiteľoch a príjemcoch, ktoré musia sprevádzať prevody finančných prostriedkov. Vnútroštátne orgány dohľadu sú zase zodpovedné za monitorovanie súladu poskytovateľov platobných služieb s príslušnými ustanoveniami nariadenia.

Tento aspekt je upravený v kapitole IV nariadenia, ktorá obsahuje sériu ustanovení o sankciách a monitorovaní. Vyžaduje sa v nej, aby členské štáty zaviedli režim administratívnych sankcií a opatrení uplatniteľných v prípade porušenia nariadenia, ktoré umožňujú vyvodiť zodpovednosť tak voči fyzickým, ako aj právnickým osobám. V tejto kapitole sa uvádza aj zoznam konkrétnych porušení, za ktoré by sa mali ukladať sankcie. Zároveň sa v nej vnútroštátnym orgánom dohľadu ukladá povinnosť zverejňovať uložené sankcie a opatrenia a stanovujú sa v nej príslušné kritériá na určenie primeraných sankcií. Napokon sa v kapitole IV vyžaduje vytvorenie účinného rámca na oznamovanie porušení a monitorovanie súladu.

V článku 22 ods. 2 nariadenia sa vyžaduje: *„Po tom, ako členské štáty v súlade s článkom 17 ods. 3 oznámia Komisii a spoločnému výboru európskych orgánov dohľadu pravidlá uvedené v odseku 1 tohto článku, Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní kapitoly IV, pričom osobitná pozornosť sa bude venovať cezhraničným prípadom.“*

Táto správa bola vypracovaná na účely článku 22 ods. 2. V prvej časti správy sa opisuje stav vykonávania kapitoly IV nariadenia členskými štátmi, pričom dôraz sa kladie na dôležité

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/847 z 20. mája 2015 o údajoch sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1781/2006, Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 1–18.

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES, Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73 – 117.

horizontálne problémy pri vykonávaní, ktoré sa vyskytujú vo viacerých členských štátoch³. V druhej časti správy sa uvádza prehľad sankčnej činnosti jednotlivých vnútroštátnych orgánov dohľadu. Pri vypracovávaní tejto správy vychádzala Európska komisia (ďalej len „Komisia“) z oznámení, ktoré členské štáty predložili Komisii podľa článku 17 ods. 3 nariadenia, z posúdenia týchto oznámení, ako aj z ústnych a písomných pripomienok, ktoré členské štáty predložili v rámci skupiny expertov v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.

II. Vykonávanie kapitoly IV nariadenia 2015/847 o sankciách a monitorovaní

A. Všeobecné poznámky

Nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch. Pokiaľ však ide o kapitolu IV, počíta sa v nej s tým, že môže byť potrebné, aby členské štáty prijali niektoré vykonávacie opatrenia. Z tohto dôvodu sa od členských štátov vyžadovalo, aby Komisii do 26. júna 2017 oznámili svoje vnútroštátne pravidlá pre administratívne sankcie a opatrenia uplatniteľné v prípade porušenia tohto nariadenia. Komisia prijaté oznámenia posúdila a dospela k záveru, že vykonávanie príslušných ustanovení členskými štátmi je vo všeobecnosti uspokojivé. Z posúdenia však vyplynulo aj viacero nedostatkov.

B. Posúdenie vykonávania jednotlivých ustanovení kapitoly IV

a) Článok 17 – Administratívne sankcie a opatrenia

V článku 17 ods. 1 nariadenia sa od členských štátov vyžaduje, aby prijali pravidlá týkajúce sa účinných, primeraných a odrádzajúcich⁴ administratívnych sankcií a opatrení uplatniteľných v prípade porušenia nariadenia a aby zabezpečili ich vykonávanie. Takéto sankcie a opatrenia musia byť v súlade so sankciami stanovenými v smernici o boji proti praniu špinavých peňazí. Podľa zistenia Komisie takmer všetky členské štáty správne vykonali hlavnú časť tohto ustanovenia. Viaceré členské štáty však správne nevykonali druhú vetu článku 17 ods. 1, pretože v ich vnútroštátnych právnych predpisoch buď nie je stanovená jedna, alebo viaceré zo sankcií, ktoré sú podľa smernice o boji proti praniu špinavých peňazí k dispozícii, alebo sú disponibilné peňažné sankcie stanovené v nedostatočnej výške. Pokiaľ ide o výšku sankcií, dospelo sa k záveru, že nebol zabezpečený súlad so smernicou o boji proti praniu špinavých peňazí ani odrádzajúci charakter takýchto sankcií.

³ Bez toho, aby boli dotknuté konania o nesplnení povinností, ktoré Komisia začala, resp. začne proti členským štátom v súvislosti s úplnosťou a súladom vnútroštátnych vykonávacích právnych predpisov alebo s uplatňovaním, či vykonávaním ich povinností.

⁴ Pri posudzovaní účinnosti, primeranosti a odrádzajúceho účinku sa zväži, či sú sankcie primerané na to, aby zabezpečili súlad s právom EÚ a dosiahli požadovaný cieľ (účinnosť), či sankcie dostatočne zohľadňujú závažnosť porušenia a nepresahujú rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie požadovaného cieľa (primeranosť), a či majú odrádzajúci účinok na páchatel'a, ktorému by mali zabrániť v opakovaní deliktu, ako aj na potenciálnych páchatel'ov, ktorým by mali zabrániť v spáchaní uvedeného deliktu (odrádzajúci účinok).

V druhom pododseku článku 17 ods. 1 sa členským štátom umožňuje, aby nestanovili pravidlá pre administratívne sankcie alebo opatrenia za porušenie nariadenia, na ktoré sa vzťahujú trestné sankcie podľa ich vnútroštátneho práva. Túto možnosť využilo len niekoľko členských štátov.

V článku 17 ods. 2 sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že administratívne sankcie alebo opatrenia sa môžu uplatňovať na členov riadiaceho orgánu a na akúkoľvek inú fyzickú osobu, ktorá je zodpovedná za porušenie povinnosti, ktorá bola poskytovateľovi platobných služieb uložená nariadením. Toto ustanovenie správne vykonali takmer všetky členské štáty.

Podľa článku 17 ods. 4 by mali mať vnútroštátne orgány dohľadu pri vykonávaní svojich funkcií podľa nariadenia všetky potrebné právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania. Hoci v nariadení nie sú v tomto zmysle uvedené žiadne podrobné informácie, aby bolo možné disponibilné právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania považovať za účinné, ich súčasťou by spravidla malo byť právo požiadať poskytovateľov platobných služieb o predloženie informácií alebo dokumentov, začať vyšetrovanie, vykonať kontrolu na mieste atď. Toto ustanovenie správne vykonali takmer všetky členské štáty.

V druhej vete článku 17 ods. 4 sa od orgánov dohľadu vyžaduje, aby pri presadzovaní práva spolupracovali a koordinovali svoje činnosti, čo je mimoriadne dôležité vzhľadom na to, že pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu majú často cezhraničný charakter. Bohužiaľ, viaceré členské štáty správne nevykonali povinnosť týkajúcu sa spolupráce a veľká väčšina členských štátov ignorovala povinnosť, ktorú im nariadenie ukladá v súvislosti s koordináciou. Niektoré členské štáty neprijali vôbec žiadne súvisiace vykonávacie opatrenia.

Odsek 5 a odsek 6 článku 17 sa týkajú zodpovednosti právnických osôb za porušenia uvedené v článku 18 nariadenia⁵. Konkrétne sa v článku 17 ods. 5 od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že voči právnickej osobe možno vyvodiť zodpovednosť za porušenia spáchané v jej prospech akoukoľvek osobou, ktorá má v rámci právnickej osoby vedúce postavenie. V nariadení sa ďalej uvádza zoznam alternatívnych kritérií, na základe ktorých možno dospieť k záveru, že fyzická osoba má vedúce postavenie⁶. Podobne by mali členské štáty podľa článku 17 ods. 6 zabezpečiť, aby bolo voči právnickým osobám možné vyvodiť zodpovednosť, ak nedostatočný dohľad alebo kontrola vykonávané osobou uvedenou v článku 17 ods. 5 umožnili spáchanie porušenia uvedeného v článku 18 v prospech danej právnickej osoby osobou, ktorá podlieha jej právomoci. V súvislosti s oboma odsekmi boli

⁵ Zoznam porušení, za ktoré možno podľa článku 18 ukladať sankcie, sa nachádza v ďalšej časti správy.

⁶ Podľa článku 17 ods. 5 môže byť vedúce postavenie v rámci právnickej osoby založené na ktoromkoľvek z nasledujúcich kritérií:

- a) oprávnenie zastupovať právnickú osobu;
- b) oprávnenie rozhodovať v mene právnickej osoby alebo
- c) právomoc vykonávať kontrolu v právnickej osobe.

zistené početné prípady nesprávneho vykonávania. Zatiaľ čo niektoré členské štáty tieto články nevykonali vôbec, iné ich nevykonali správne.

Podľa článku 17 ods. 7 by mali orgány dohľadu svoju právomoc v oblasti ukladania sankcií vykonávať priamo, v spolupráci s inými orgánmi, v rámci svojej zodpovednosti delegovaním na takéto ďalšie orgány alebo podaním na príslušné súdne orgány. Na základe oznámení Komisia zistila, že orgány dohľadu v takmer všetkých členských štátoch môžu svoju právomoc v oblasti ukladania sankcií vykonávať priamo a mnohé z nich tak môžu robiť aj v spolupráci s inými orgánmi.

b) Článok 18 – Osobitné ustanovenia

V článku 18 sa uvádzajú štyri konkrétne porušenia nariadenia, za ktoré možno ukladať sankcie, a to:

- a) poskytovateľ platobných služieb opakovane alebo systematicky neuvádzal požadované údaje o platiteľovi alebo príjemcovi;
- b) poskytovateľ platobných služieb opakovane, systematicky alebo závažným spôsobom nesplnil svoju povinnosť uchovávať záznamy;
- c) poskytovateľ platobných služieb nezaviedol účinné postupy založené na hodnotení rizika;
- d) sprostredkovateľ platobných služieb závažným spôsobom porušil ustanovenia nariadenia týkajúce sa zistenia chýbajúcich údajov o platiteľovi alebo príjemcovi, ako aj prevodov finančných prostriedkov s chýbajúcimi údajmi o platiteľovi alebo príjemcovi.

Podľa článku 18 by mali administratívne sankcie a opatrenia uplatniteľné v prípade týchto porušení zahŕňať aspoň tie, ktoré sú stanovené v článku 59 ods. 2 a 3 smernice o boji proti praniu špinavých peňazí⁷.

Pri vykonávaní tohto ustanovenia išlo mnoho členských štátov nad rámec požiadaviek stanovených v článku 18, pričom sankcie ukladali nielen v prípade porušení uvedených v tomto článku, ale vo všetkých prípadoch porušenia nariadenia. Nesprávne vykonávanie však bolo zistené vo viacerých prípadoch, pretože vo vnútroštátnych právnych predpisoch viacerých členských štátov nie je uvedená jedna alebo viaceré z administratívnych sankcií a opatrení stanovených v príslušnom článku smernice o boji proti praniu špinavých peňazí

⁷ Podľa článku 59 ods. 2 a 3 smernice (EÚ) 2015/849 by mali disponibilné administratívne sankcie a opatrenia zahŕňať aspoň tieto:

- a) verejné vyhlásenie, v ktorom sa identifikuje fyzická alebo právnická osoba a povaha porušenia;
- b) príkaz, aby fyzická alebo právnická osoba upustila od konania a zdržala sa opakovania tohto konania;
- c) ak povinný subjekt podlieha povoleniu, odňatie alebo pozastavenie povolenia;
- d) dočasný zákaz pre ktorúkoľvek osobu plniacu manažérske funkcie v povinnom subjekte, alebo akúkoľvek inú fyzickú osobu zodpovednú za porušenie, vykonávať manažérske funkcie v povinných subjektoch;
- e) maximálne správne peňažné sankcie (ďalej aj ako „administratívne peňažné sankcie“) vo výške aspoň dvojnásobku sumy benefitu vyplývajúceho z porušenia, ak takýto benefit možno určiť, alebo najmenej 1 000 000 EUR.

Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, že dotknutý povinný subjekt je úverovou inštitúciou alebo finančnou inštitúciou, mohli uplatniť aj tieto sankcie:

- a) v prípade právnickej osoby, maximálne administratívne peňažné sankcie vo výške aspoň 5 000 000 EUR alebo 10 % celkového ročného obratu;
- b) v prípade fyzickej osoby, maximálne administratívne peňažné sankcie vo výške aspoň 5 000 000 EUR.

a vo viacerých vnútroštátnych právnych predpisoch sa výška disponibilných peňažných sankcií považuje za nedostatočnú.

c) Článok 21 – Ohlasovanie porušení

V článku 21 ods. 1 nariadenia sa od členských štátov vyžaduje, aby zaviedli účinné mechanizmy na podporu ohlasovania porušení tohto nariadenia vnútroštátnym orgánom dohľadu. Uvedené mechanizmy by mali zahŕňať aspoň mechanizmy, ktoré sú uvedené v článku 61 ods. 2 smernice o boji proti praniu špinavých peňazí v súvislosti s ohlasovaním a ochranou pre zamestnancov, ako aj pre obvinené a ďalšie príslušné osoby⁸. Z posúdenia vyplynulo, že viacero členských štátov nevykonalo toto ustanovenie nariadenia ani príslušný článok smernice o boji proti praniu špinavých peňazí. Okrem toho nie je vo vnútroštátnych právnych predpisoch niektorých členských štátov stanovený jeden alebo viacero mechanizmov uvedených v smernici o boji proti praniu špinavých peňazí.

V článku 21 ods. 2 nariadenia sa poskytovateľom platobných služieb ukladá povinnosť zriadiť v spolupráci s vnútroštátnymi orgánmi dohľadu vhodné interné kanály na ohlasovanie porušení. Tieto interné kanály na ohlasovanie porušení by mali byť zabezpečené, nezávislé, osobitné a anonymné. Hoci väčšina členských štátov prijala osobitné ustanovenia na vykonanie tohto článku, nesprávne vykonávanie bolo zistené vo viacerých prípadoch, keďže vo vnútroštátnych právnych predpisoch niektorých členských štátov chýba jedna alebo viacero z týchto záruk.

d) Článok 22 – Monitorovanie

Podľa článku 22 ods. 1 nariadenia by mali členské štáty od vnútroštátnych orgánov dohľadu vyžadovať, aby monitorovali a zabezpečovali súlad s nariadením a aby nabádali k účinnému nahlasovaniu porušení. Napriek celkovo uspokojivému vykonávaniu tohto ustanovenia možno konštatovať, že v právnych predpisoch viacerých členských štátov nie je monitorovanie súladu začlenené medzi povinnosti vnútroštátnych orgánov dohľadu. Takmer všetky orgány účinne zabezpečujú súlad s nariadením vďaka svojim právomociam v oblasti vyšetrovania a ukladania sankcií.

C. Zistené horizontálne problémy pri vykonávaní

Pri posudzovaní vykonávania kapitoly IV nariadenia Komisia zistila určité horizontálne problémy, ktoré sa vyskytujú vo viacerých členských štátoch.

⁸ Podľa článku 61 ods. 2 smernice (EÚ) 2015/849 by mali mechanizmy na podporu ohlasovania porušení zahŕňať aspoň:

- a) konkrétne postupy prijímania správ o porušeníach a o krokoch, ktoré na ne nadväzujú;
- b) primeranú ochranu pre zamestnancov povinných subjektov alebo osoby v povinných subjektoch v porovnateľnom postavení, ktorí oznámia porušenia spáchané v rámci povinného subjektu;
- c) primeranú ochranu pre obvinenú osobu;
- d) ochranu osobných údajov týkajúcich sa osoby, ktorá oznámi porušenia, a fyzickej osoby, ktorá je údajne zodpovedná za porušenie, v súlade so zásadami stanovenými v smernici 95/46/ES;
- e) jasné pravidlá, ktoré zabezpečujú, že vo všetkých prípadoch je zaručená dôvernosť osoby, ktorá nahlási porušenia, pokiaľ sa jej zverejnenie nevyžaduje podľa vnútroštátneho práva v rámci ďalších vyšetrovaní alebo následných súdnych konaní.

Po prvé, napriek explicitnej požiadavke uvedenej v nariadení nie je vo vykonávacích právnych predpisoch viacerých členských štátov stanovená pre príslušné orgány jednoznačná povinnosť spolupracovať so svojimi partnermi v iných členských štátoch. Vo vnútroštátnych právnych predpisoch niektorých členských štátov sa orgánom dohľadu len udeľuje právo na spoluprácu, neukladá sa im však povinnosť spolupracovať. Okrem toho sa zdá, že niektoré členské štáty vykonávajú túto povinnosť nesprávne, pretože ju uplatňujú medzi rozličnými orgánmi na vnútroštátnej úrovni, a teda nie na medzinárodnej úrovni. Okrem toho viaceré členské štáty nevykonali tú časť ustanovenia, ktorá sa týka povinnosti príslušných orgánov koordinovať svoju činnosť pri cezhraničných prípadoch.

Zistených bolo aj niekoľko nedostatkov v súvislosti s inštitútom zodpovednosti právnických osôb. Všeobecnú úpravu, ktorá umožňuje vyvodiť zodpovednosť voči právnickým osobám, nemožno považovať za konformné vykonávanie článku 17 ods. 5 a 6 nariadenia. V nariadení sa vyžaduje vyvodenie zodpovednosti voči právnickým osobám v dvoch explicitne opísaných prípadoch: 1) ak je porušenie spáchané osobou, ktorá má v rámci právnickej osoby vedúce postavenie, a 2) ak nedostatočný dohľad vykonávaný osobou s vedúcim postavením vedie k spáchaniu porušenia. Pri správnom vykonávaní musí teda existovať jasná korelácia medzi správaním fyzickej osoby s vedúcim postavením a zodpovednosťou právnickej osoby. Okrem toho podľa príslušných vykonávacích ustanovení niektorých členských štátov je táto zodpovednosť uplatniteľná na užšiu skupinu osôb, ako sa vyžaduje v nariadení, a to napr. z dôvodu odkazu na „osoby, ktoré sú členmi riadiaceho orgánu“.

Pokiaľ ide o konkrétne porušenia nariadenia, za ktoré možno ukladať sankcie, podľa vnútroštátnych právnych predpisov niektorých členských štátov sa sankcie ukladajú len v prípade opakovaných, systematických alebo závažných porušení. Takéto vykonávanie sa však považuje za nesprávne a čiastočné, pretože nezahŕňa článok 18 písm. c), ktorý sa týka situácie, keď „poskytovateľ platobných služieb nezavedie účinné postupy založené na hodnotení rizika v rozpore s článkom 8 alebo 12“.

Viaceré členské štáty tiež nezavedli jeden alebo viacero mechanizmov na podporu ohlasovania porušení tohto nariadenia vnútroštátnym orgánom dohľadu. Väčšina zistených nedostatkov sa týka primeranej ochrany pre obvinenú osobu, ktorá je zaručená na základe článku 61 ods. 2 písm. c) smernice o boji proti praniu špinavých peňazí.

Pokiaľ ide o záruky súvisiace s internými kanálmi na ohlasovanie porušení, vo vnútroštátnych právnych predpisoch viacerých členských štátov chýba explicitná záruka potvrdzujúca ich zabezpečený a nezávislý charakter. Okrem toho, obyčajné zabezpečenie dôverného charakteru ohlasovania nemožno považovať za správne vykonanie požiadavky na anonymitu, keďže ochrana zaručená na základe dôvernosti nie je rovnocenná ochrane zaručenej na základe anonymity. Ďalej je potrebné uviesť, že hoci podľa článku 21 ods. 2 majú byť interné kanály na ohlasovanie porušení primerané „povahe a veľkosti dotknutého poskytovateľa platobných služieb“, niektoré členské štáty nestanovili kritériá, ktoré by zohľadňovali tak povahu, ako aj veľkosť poskytovateľa.

Na základe osobitných ustanovení nariadenia sa od vnútroštátnych orgánov dohľadu vyžaduje, aby na jednej strane monitorovali súlad s nariadením a na strane druhej mali právomoci v oblasti vyšetrovania a ukladania sankcií. Povinnosť dodržiavania súladu/monitorovania zahŕňa proaktívny dohľad aj prípade, že nebolo nahlásené žiadne prípadné porušenie. Rozsah tejto povinnosti sa preto odlišuje od povinnosti vyšetriť údajné porušenia a uložiť sankcie za skutočné nesplnenie povinnosti. Na to, aby bolo možné vnútroštátne vykonávacie ustanovenia považovať za správne, mali by sa explicitne zaoberať všetkými týmito aspektmi.

III. Uplatňovanie kapitoly IV nariadenia vnútroštátnymi orgánmi dohľadu

Komisia okrem posúdenia vykonávania príslušných ustanovení kapitoly IV vykonala aj analýzu praktického uplatňovania týchto ustanovení, a to prostredníctvom cieleného dotazníka určeného členským štátom a ústnej diskusie s príslušnými expertmi členských štátov, ktorá prebehla v rámci stretnutia skupiny expertov v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Odpovede na tento dotazník predložilo dvadsaťšesť členských štátov⁹.

Pokiaľ ide o ukladanie administratívnych sankcií a opatrení, devätnásť orgánov dohľadu uviedlo, že nebolo prijaté žiadne rozhodnutie o uložení sankcií za porušenie nariadenia. Tri orgány dohľadu nemajú konkrétne údaje o opatreniach prijatých podľa nariadenia.

Zo vstupných údajov, ktoré získala Komisia, doteraz len veľmi málo orgánov dohľadu, napr. orgány v Chorvátsku a Lotyšsku, prijalo rozhodnutia o uložení sankcií za porušenie nariadenia. Sankcie uložené týmito orgánmi pozostávali okrem iného z písomných upozornení a peňažných sankcií.

Pokiaľ ide o prebiehajúce vyšetrovania a opatrenia v oblasti dohľadu, viacero orgánov dohľadu, napr. orgány v Českej republike, Dánsku, Chorvátsku, Lotyšsku, Nemecku, Poľsku a Španielsku, uviedlo prebiehajúce činnosti.

Mnoho členských štátov uviedlo, že vykonávajú povinnosť zverejňovania, pričom niektoré z nich poskytnú údaje o zverejnení rozhodnutí o uložení sankcií v súvislosti s právnym rámcom v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Nízky počet rozhodnutí o uložení sankcií v súvislosti s nariadením sa však premieta do počtu príslušných zverejnení.

⁹ Belgicko, Bulharsko, Cyprus, Česká republika, Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Grécko, Holandsko, Chorvátsko, Írsko, Litva, Lotyšsko, Luxembursko, Maďarsko, Malta, Nemecko, Poľsko, Portugalsko, Rakúsko, Slovenská republika, Slovinsko, Spojené kráľovstvo, Španielsko, Švédsko a Taliansko.

Pokiaľ ide o spôsob zverejňovania, viaceré orgány dohľadu uviedli, že k zverejneniu dochádza „okamžite“, „do 24 hodín“ alebo „bezodkladne“ po prijatí rozhodnutia o uložení sankcií. Niektoré orgány dohľadu poukázali na to, že konečná povaha rozhodnutí je rozhodujúcim faktorom, ktorý má vplyv na prípadné oneskorenie. V skutočnosti len trinásť orgánov dohľadu zverejňuje rozhodnutia o uložení sankcií, voči ktorým bolo podané odvolanie. Ešte menší počet orgánov dohľadu zverejňuje rozhodnutia, ktorými sa ukladajú opatrenia vyšetrovacej povahy.

Pokiaľ ide o spoluprácu medzi príslušnými orgánmi z rozličných členských štátov, väčšina orgánov dohľadu uviedla, že ak by malo oznámené porušenie spojitosť s iným členským štátom, informovala by svojich príslušných partnerov. Väčšina z týchto orgánov však ďalej spresnila, že v súvislosti s nariadením sa s takýmto prípadom ešte nestretla. Okrem toho, žiaden orgán dohľadu neuviedol, že by v súvislosti s nariadením dostal žiadosť o spoluprácu. Žiaden orgán dohľadu ani neinformoval Komisiu o tom, že prijal rozhodnutie o uložení sankcií alebo sa zaoberal akýmkoľvek cezhraničným prípadom podľa nariadenia.

Pokiaľ ide o ohlasovanie porušení, väčšina orgánov dohľadu uviedla, že im doteraz neboli ohlásené žiadne prípadné porušenia nariadenia. Jeden orgán, konkrétne *Financial Conduct Authority* (dozorný úrad pre finančné správanie v Spojenom kráľovstve) informoval Komisiu o tom, že Európskemu orgánu pre bankovníctvo postúpil všetky tri prípady prípadného porušenia nariadenia, o ktorých bol upovedomený.

Z odpovedí na tento dotazník vo všeobecnosti vyplýva, že kapitola IV nariadenia sa v praxi uplatňuje skôr v menšom rozsahu. Ako však správne poznamenali orgány dohľadu viacerých členských štátov, na informatívnosť a spoľahlivosť zhromaždených údajov má vplyv to, že je náročné analyzovať štatistiky týkajúce sa nariadenia, ako aj skutočnosť, že tento právny predpis nadobudol účinnosť pomerne nedávno.

IV. Záver

Komisia zistila, že vykonávanie kapitoly IV nariadenia členskými štátmi je celkovo uspokojivé. Zistené nedostatky, ako napr. horizontálny problém týkajúci sa cezhraničnej spolupráce, by sa však nemali ignorovať. Je mimoriadne dôležité odstrániť všetky právne medzery, keďže účinná sankčná politika má rozhodujúci význam z hľadiska zabezpečenia súladu s nariadením.

Pokiaľ ide o uplatňovanie príslušných ustanovení nariadenia, neboli zistené žiadne závažné nedostatky. Z odpovedí na dotazník Komisie vyplynulo, že príslušné vnútroštátne orgány sa zapájajú do činností v oblasti dohľadu, a to tak v súvislosti s nariadením, ako aj smernicou o boji proti praniu špinavých peňazí. Menší rozsah ich sankčnej a vyšetrovacej činnosti vykonávanej podľa nariadenia by mohol byť dôsledkom toho, že poskytovatelia platobných služieb si vo všeobecnosti plnia svoje právne záväzky, bude však potrebné ďalšie dlhodobé monitorovanie, aby sa z rámca pre dohľad odstránili všetky potenciálne nedostatky.

Vzhľadom na to, že pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu majú často cezhraničný charakter, je mimoriadne dôležité, aby boli právne záväzky vnútroštátnych orgánov dohľadu v oblasti spolupráce a koordinácie ich činnosti, ako sú uvedené v nariadení, správne vykonávané a účinne uplatňované vo všetkých členských štátoch.

Komisia bude i naďalej podporovať členské štáty v ich úsilí o vykonávanie nariadenia a vyhradzuje si právo prijať ďalšie opatrenia na zabezpečenie správneho vykonávania nariadenia vo všetkých členských štátoch. Rovnako je dôležité, aby vnútroštátne orgány dohľadu účinne uplatňovali nariadenie a aby zintenzívnili svoju činnosť v oblasti presadzovania práva.